

František Mrázek
(1936 – 2014)

Narodil se 8. května 1936, závodil od roku 1950 a stal se jednou z nejvýraznějších osobností z generace brněnských závodníků Roberta Janky, Bořivoje Sedláka, Miroslava Čady a dalších.

Jedním z jeho prvních větších úspěchů bylo absolutní vítězství v prvním ročníku Orlického okruhu v Ústí nad Orlicí v roce 1954, kdy mu bylo teprve osmnáct let. Po řadě regionálních úspěchů se František Mrázek posunul do mistrovství republiky a dál stoupal mezi naší motocyklovou špičku. V roce 1962 vystoupal až na místo mistra republiky v prestižní třídě třístapadesátek. To byl jistě významný úspěch v kubatuře plné zvučných jmen a továrních jezdců. Jistou pikantnost tohoto výsledku umocňuje skutečnost, že Mrázek v té sezóně nevyhrál ani jeden mistrovský závod a skončil čtyřikrát na druhém místě v Hořicích, ve Znojmě, Rosicích a Olomouci. Nakonec jeho kariéra bez vítězství být v jednom závodě mistrovství Československa už zůstane navždy historií.

Životní cesta brněnského závodníka byla v šedesátých letech spojena s naší vynikající krasobruslařkou Janou Dočkalovou – Mrázkovou, která skončila v roce 1960 na zimních olympijských hrách v americkém Squaw Valley na čtvrtém místě. Startovala ještě i v Innsbrucku o čtyři roky později, pak ale naši sportovní manželé rodnou domovinu opustili a začali žít v Kanadě, kde v roce 1968 získali tamní občanství. Nejprve se těžce probíjeli životem, ovšem už jako „Frankie“ nemohl Mrázek bez motocyklového závodění být. Od roku 1966 začal závodit v severní Americe. Startoval a vítězil v Kanadě, USA, Austrálii i na Novém Zélandě. V roce 1976 měl být zvolen Jezdcem roku severní Ameriky, měl získat titul mezinárodního mistra severní Ameriky a stal se mistrem USA ve vytrvalostních závodech. K jeho úspěchům patří i vítězství ve třídě supermono na legendárním americkém okruhu v Daytoně Beach. Méně se dnes už ví, že byl prvním Čechem, který bodoval v mistrovství světa superbiků. Stalo se tak v sezóně 1991, kdy dojel v závodě v kanadském Mosportu na ducati na 13. resp. 14. místě.

Na přelomu tisíciletí se s rodinou vrátil do své domoviny. Bylo mu už přes šedesát, ale závodnické srdíčko měl stále a tak se jeho jméno znovu zabydlelo ve startovních listinách, tentokrát domácích veteránských závodů. Vystřídal starou jawu, pak yamahu, aby se s legendárním triumphem dále pral s mladšími soupeři.

Zemřel 29. prosince 2014.